

20. 12.2019: PETEK TRETJEGA ADVENTNEGA TEDNA

"Prestrašila se je in premišljevala, kaj naj pomeni ta pozdrav ... Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu.«" (Lk 1,29.30)

Četrti dan božične osemnevnice

Iz 7,10–14;Lk 1,26–38

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Ko je prišel k njej, je rekel: »Zdrava, milosti polna. Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je prestrašila in je razmišljala, kaj naj pomeni ta pozdrav. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodiš sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida, kraljeval bo Jakobovi hiši vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne spoznam?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Božji Sin. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in to je šesti mesec njej, ki je nerodovitna; zakaj pri Bogu ni nič nemogoče.«

Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Vroča želja po Božji volji

Verska pokorščina je pripravljenost, da se prepustimo posledicam in zaupamo Božjemu načrtu. Prav to dela Marija v današnjem prizoru oznanjenja. Poslušnost v veri sodeluje z Bogom, ker gre za nekaj resničnega na globlji ravni, za globljo poklicanost, ki ni takoj učinkovita, smiselna ali se zdi uspešna. Pogosto so takojšnje posledice take, da jih moramo prepustiti Bogu ter zaupati v njegov dolgoročni načrt in posledice. Mati Terezija iz Kalkute je rada dejala: "Nismo bili ustvarjeni zato, da bi bili uspešni, ampak zato, da bi bili poslušni." Poslušnost ali pokorščina pomeni, da smo zvesti glasju svoje najgloblje resnice, pa katerem nam Bog edino lahko govori. To pomeni, da se moramo teh globljih glasov zavedati. Za to pa se moramo vaditi v molitvenem poslušanju in prisluškovanju svojih nezavednih ravni, drugih in angelov, ki pogosto pridejo, ne da bi se jih zavedali (Heb 13,2). Kako bi bila lahko Marija drugače pripravljena za angela Gabriela?

Prej ali slej moramo vsi reči: "Storil sem, kar sem bil dolžan storiti!" Ali sem že kdaj doživel, da me je Božja Beseda zgrabila tako, da sem vedel, kaj moram storiti? Družina ali skupnost ne razume, prijatelji me kritizirajo, jaz pa vem, da je to Beseda, ki je vsajena v moje srce zame in v tem času. V takih trenutkih se lahko počutimo zelo osamljene in oblegajo nas dvomi. Božja volja je vroča želja, da uresničim Božjo voljo sredi vsega, kar je izrečeno in storjeno. Ljudje, ki so osredotočeni na Boga in ne nase, vedno slišijo in vidijo širše. Vedo, kaj morajo storiti, ne da bi to znali dokazati. Imajo moč in strast, da naredijo, kar je treba storiti. Čeprav jih njihova skupnost, cerkev, nauk, župnija, škof, duhovnik ali žena/mož pri tem ne podpira.

Marijin "da", njen "zgodi se", je bil izrečen v temi vere. Ni bila gotova in noben svetopisemski stavek ji ni dajal zagotovila. Potrjeval je ni noben papež ali nauk. Le slišala je, kar je slišala, in storila, kar jo je Bog prosil. Sprejela je posledice. Imela je dovolj notranje avtoritete, da ni potrebovala veliko zunanje avtoritete.

Premislím:

Ali si močno želim, da bi izpolnil Božjo voljo? Na katerih področjih in kako jo razumem?